

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. Бургас, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично при закрити врати заседание на двадесет и втори януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Антоанета Др. Андонова
Парашкевова

при участието на секретаря Михаела К. Петрова
като разгледа докладваното от Антоанета Др. Андонова Парашкевова
Търговско дело № 20232100900390 по описа за 2023 година

Молителят „Делта Гард“ ЕООД, ЕИК 131506744 със седалище гр.София чрез пълномощника адв.Димитър Петров с адрес на кантората гр.София, ул.“Ангел Кънчев“ № 6 е поискал откриване на производство по несъстоятелност по отношение на „Ами груп Р“ ЕООД, ЕИК 200896585 със седалище гр.Бургас, като твърди, че е негов кредитор по договор за финансово подпомагане. Заявява, че ответното дружество е неплатежоспособно, тъй като не е в състояние да изпълни изцяло паричното задължение за връщане на заетата сума, което е изискуемо. Счита за начална дата на неплатежоспособността датата 02.08.2019 год., -падеж на задължението за връщане. Представя доказателства.

Ответникът по молбата „Ами груп Р“ ЕООД, изпраща свой представител в съдебно заседание, който изразява становище за основателност на искането.

Молбата е с правно основание в чл.625 и сл. от ТЗ.

Окръжен съд Бургас като разгледа доводите на страните и събраните и представени по делото доказателства, намира следното:

Ответникът е търговец по смисъла на чл.1, ал.2 от ТЗ, като е вписан в

електронния търговски регистър през 2009 год. с вписване 20091027132057. Вписаният му предмет на дейност включва широк и разнообразен кръг от сделки: покупка на стоки или други вещи с цел препродажбата им в първоначален, преработен или обработен вид, продажба на стоки от собствено производство, търговско представителство и посредничество, комисионни, спедиционни, превозни сделки, складови и дистрибуторски сделки, автомобилен транспорт в страната и чужбина, лицензионни сделки, стоков контрол, сделки с интелектуална собственост, хотелиерски, туристически, туроператорски, ресторантьорски, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги, покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба или отдаване под наем, лизинг и външнотърговски сделки по разрешения от закона начин, както и други разрешени от закона сделки.

От събраните по делото доказателства е видно, че паричното задължение, с което молителят обосновава активната си легитимация по искането си по чл.625 от ТЗ, произтича от договор за финансово подпомагане от 01.04.2019 година, по силата на който, на 02.04.2019 година, ищецът е предоставил финансова помощ на ответника в размер на 40 000 лева. Предаването на сумата е извършено по банков път, видно от неоспореното от ответника представено от молителя на хартиен носител извлечение-детайлна информация за транзакции, от обслужващата го банка. Съгласно договора, финансовата помощ е била предоставена за срок от четири месеца, при дължима лихва в размер на 5% за целия период. Видно от представена информация от транзакциите на ищеца, на 09.08.2019 година, ответното дружество е върнало част от предоставената му финансова помощ в размер на 10 000 лева. Съществуването на непогасен остатък от вземането и неговия размер не са оспорени от ответната страна. Ответникът също така не оспорва, че е изпаднал в неплатежоспособност. В съдебно заседание, процесуалният му представител заявява, че дружеството има почти 200 000 лева задължения към НАП, като не разполага с активи, с които да покрие тях или задълженията към ищеца. От заключението на приета по делото съдебно – икономическа експертиза се установява, че в счетоводните документи на ответното дружество, както и в баланса му, не е посочено задължението, описано в исковата молба, произтичащо от сключен между страните договор за финансово подпомагане от 01.04.2019 г. Същевременно вещото лице

заявява, че не са му били предоставени счетоводни данни, нито счетоводни статии, хронология на сметки и т.н., а изводите му са на база предоставени му обобщени счетоводни документи, включително една аналитична оборотна ведомост от 2020 година със задължение към доставчици.

С оглед на горните данни съдът намира, че между страните действително е възникнало правоотношение по договор за финансово подпомагане за сумата от 40 000 лева, който по същество представлява договор за заем по чл.240 и сл. от ЗЗД, сключен между търговци, поради което на основание чл.286 от ТЗ по субективен критерий следва да се квалифицира като търговска сделка. Задължението за връщане на заетата сума не е изпълнено изцяло, като е останала невърната сума в размер от 30 000 лева. Сделката е валидна, породила е права и задължения за страните по нея-молителят е изпълнил задължението си да предаде сумата по договора. Ответникът е върнал част от дължимата сума, като не е изплатил на падежа а и към настоящия момент, остатък от задължението за сумата от 30 000 лв. – остатък от договорена финансова помощ.

С оглед на така установените факти молителят е кредитор на ответното дружество по търговска сделка, като има по отношение на него неудовлетворено парично вземане в размер от 30 000 лв. по договор за финансово подпомагане от 01.04.2019 година.

При положение, че се установи качеството кредитор на молителя, следва да се премине към проверка на платежоспособността на ответното дружество.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че ответникът към момента е в състояние на неплатежоспособност. Това обстоятелство е безспорно между страните. Молителят-кредитор твърди трайна обективна невъзможност за погасяване на задълженията от страна на ответника, като последният не оспорва, а признава това фактическо състояние. По данни от страните и при извършена служебна справка, се установява, че ответникът и сам е заявил неплатежоспособност, като по молбата му по чл. 625 от ТЗ е било образувано т.д.№ 523 по описа за 2021 г. на Бургаски окръжен съд, прекратено поради неотстраняване в срок на нередовностите на молбата за откриване на производство по несъстоятелност. Състоянието на неплатежоспособност може да бъде установено и от приетата без възражения от страните експертиза, изготвена по данните от делото, от

счетоводството на дружеството, от Търговския регистър и НАП. В настоящия случай от експертизата е установено, че през три от изследваните периоди -2019 год., 2020 год.и 2021 год. коефициентите на обща и бърза ликвидност са по – високи от единица, т.е. в рамките на препоръчителните стойности в теорията за тези величини, тъй като краткотрайните активи, които притежава ответника са с по – висока балансова стойност от текущите му задължения. Вещото лице е дало заключение, за показателите за финансова автономност през последните две години, като сочи, че е налице превишение на собствения капитал спрямо задълженията. С краткотрайните си активи ответникът е в състояние да обслужва текущите си задължения. Притежаваните краткотрайни активи са само от един вид: налични парични средства в касова наличност в размер на 442 000 лева, няма вземания от клиенти, не разполага и с дълготрайни материални активи. Последните плащания по задължения на дружеството са извършени през 2020 година, но този извод не е направен на база предоставени от ответника по молбата данни за последни 10 плащания, а на база анализ на баланса. Не е ясно какъв е размера на извършените плащания, датите им и доставчиците, към които са осъществени. Видно е също така от заключението, че в последния съставен годишен финансов отчет към 2021 год. има краткосрочни задължения, които са пренесени и фигурират и в предходни годишни финансови отчети, т.е. въпреки характера си на краткосрочни, т.е. със срок на погасяване до една година, и въпреки касовите наличности от 442 хил. лв., фигуриращи в същите периоди от време, в които са вписани като съществуващи и краткосрочните задължения, с паричните средства погасявания на краткосрочните задължения не е извършвано. Според вещото лице, ответното дружество не развива дейност от 2021 година. От справка в търговския регистър е видно още, че на 30.06.2022 година, търговецът е подал заявление за обявяване на декларация по чл. 38, ал. 9, т. 2 от ЗСч, но декларацията е била подадена от лице без представителна власт и без да е представена декларация по чл. 13, ал.4 от ЗТРРЮЛНЦ, поради което е постановен отказ от длъжностното лице по регистрация.

Независимо от посоченото в експертизата, следва да се има предвид, че сочените от вещото лице активи, представляват касова наличност, която с оглед останалите събрани по делото доказателства не може да се приеме, че е реално съществуваща. Въпреки указанията на докладчика, молителят не е

представил опис и оценка на активите. Ако активите съществували в действителност, то няма причина дружеството да не погасява задълженията си, голямата част от които са към държавата и датират още от 2017 год., видно от приложената справка за задължения на листи от 32 до 36 вкл. от делото. От тази справка става ясно, че към 25.10.2019 год. общият размер на различните по вид публични задължения за главници е 122616,17 лв., а за лихви 72089,42 лв., като няма данни плащания по тях до момента да са осъществени-справката, както е посочено в нея, е актуална към 24.10.2023 год. При това положение се налага извода, че отразените в баланса краткотрайни активи реално не съществуват, т.е. търговецът не разполага с активи, а и не извършва стопанска дейност.

Съобразно разпоредбата на [чл. 608, ал. 1 от Търговския закон](#), неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването, или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност, или задължение по частно държавно вземане, или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. В разпоредбата на [чл. 608 от ГПК](#) са предвидени и три презумпции за неплатежоспособност.

Установява се от представените по делото доказателства, че ответното дружество има задължение към държавата, свързано с търговската му дейност- задължения за осигурителни вноски и данъчни задължения, които по смисъла на [чл. 162, ал. 2, т. 1, предл. 1 и 4 от ДОПК](#) са публично правни- в размер от общо 194705,59 лв. сбор от главници и лихви към 25.10.2019 год., към 02.08.2019 год. е следвало изцяло да върне сумата от 40000 лв., предоставена му в заем от молителя, като е успял да върне само част от заема в размер на 10000 лв. няколко дни след настъпване на падежа. Налице са и данни за приложение на предположението по [чл. 608, ал. 2 от ТЗ](#) - преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност, което е станало на 25.09.2023 г., молителят не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години и по-точно за 2020 г., 2021 г. и 2022 г., това са всъщност трите години

следващи 2019 год.-годината в началото на последното тримесечие при която са съществували около 200000 лв. публични задължения и 30000 лв. задължение към молителя. Последният обявен в търговския регистър годишен финансов отчет на дружеството е този за 2018 година. Видно е от справка в търговския регистър, че дружеството е подавало заявления за оповестяване на ГФО за 2019 и 2020 година, но същите не са били окомплектовани с необходимите документи, а указанията на длъжностното лице по регистрация не са изпълнявани, поради което ГФО не са били оповестени. Формалното подаване на заявления, без окомплектоването им с необходимите документи и без да се изпълнени указанията на длъжностното лице по регистрация, не могат да обосноват извод, че търговецът е изпълнявал добросъвестно задължението си да заяви за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети и да отпадне възможността за приложение на презумпцията по чл.608 от ТЗ.Налице е и спиране на плащанията от 02.08.2019 год.-не е върнат в пълен размер заема към молителя,налице са били трупани от 2017 год. последователно в месеците и годините до август 2019 год. публичноправни задължения,които приблизително са били в размер от 110000 лв. главници,изчислени въз основа на приложената справка от НАП,като няма данни въобще да са били погасявани до датата на издаване на справката през 2023 год.

При това положение ответникът по молбата е неплатежоспособен.

По отношение на началната дата на неплатежоспособността съдът намира следното: В конкретния случай анализът на всички приложени към молбата събрани по делото доказателства, които са оскъдни, мотивира съда да приеме датата 02.08.2019 година за началната дата на неплатежоспособността - моментът, към който дружеството не е могло обективно да погасява възникналите си и изискуеми задължения към кредитори –НАП и молителя. След тази дата няма никакви данни за състоянието или промените в активите и пасивите на търговеца, не е представен, въпреки осигурената за това възможност, и опис и оценка на активите, няма никакви данни каква дейност е развивало дружеството ,както и кога,какви суми и кому е плащало.

С оглед на всичко изложено по-горе, е налице състояние на неплатежоспособност на търговеца - ответник, поради което по отношение на него следва да се открие производство по несъстоятелност, а за начална дата

на неплатежоспособността съдът приема датата 02.08.2019 г., към която същият не е бил в състояние да изпълнява обективно своите задължения към всички свои кредитори.

С оглед на горните данни ще следва да се постанови решение по чл. 632, ал.1 от ТЗ, тъй като предприятието на длъжника не разполага с достатъчно имущество за покриване на началните разноси по настоящото производство, изчислени от съда в размер от 8000 лв. за период поне от шест месеца, съгласно протоколно определение от 22.01.2024 год. -отразените краткотрайни активи не могат да бъдат приети като реално съществуващи и налични, а въпреки дадените указания кредиторът – молител не е предплатил такива в дадения от съда срок. Обезпечителни мерки не следва да се допускат, тъй като не се събраха доказателства ответникът по молбата да разполага с краткотрайни или дълготрайни активи, които да могат да бъдат обект на обезпечителни мерки.

По разноските на страните за тази фаза: Искане за присъждане на разноси е направил молителя-инициатор на производството по настоящото дело, като не е представил и списък по чл. 80 от ГПК. От данните по делото е видно, че същият е направил разноси в общ размер от 1750 лв., от които 250 лв. са внесени като държавна такса за завеждане на молбата, 500 лева са внесени за депозит за експертиза, а 1000 лева са заплатени за адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 632, ал.1 от ТЗ съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността „Ами груп Р“ ЕООД, ЕИК 200896585 със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ул. „Стефан Стамболов“ № 78, ет. 2, ап. 4, като определя за нейна начална дата деня 02.08.2019 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „Ами груп Р“ ЕООД, ЕИК 200896585 със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ул. „Стефан Стамболов“ № 78, ет. 2, ап. 4.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на предприятието на „Ами груп Р“ ЕООД, ЕИК 200896585 със седалище и адрес на управление гр. Бургас, ул. „Стефан Стамболов“ № 78, ет. 2, ап. 4.

ОБЯВЯВА „Ами груп Р“ ЕООД,ЕИК 200896585 със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул. „Стефан Стамболов“ № 78, ет. 2, ап. 4 в несъстоятелност.

СПИРА производството по несъстоятелност по отношение на „Ами груп Р“ ЕООД,ЕИК 200896585 със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул. „Стефан Стамболов“ № 78, ет. 2, ап. 4 за което е образувано настоящото т.д. № 390 по описа за 2023 год. на Окръжен съд Бургас.

ОСЪЖДА „Ами груп Р“ ЕООД,ЕИК 200896585 със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ул. „Стефан Стамболов“ № 78, ет. 2, ап. 4 да заплати на „Делта Гард“ ЕООД,ЕИК 131506744 със седалище гр.София сумата от 1750 лв.,представляваща направени разноски за първоинстанционното производство.

Решението, подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Бургаски апелативен съд в седмодневен срок от вписването му в търговския регистър по партидата на „Ами груп Р“ ЕООД,ЕИК 200896585

Препис от настоящото решение да се изпрати на Агенция по вписвания за вписването му в търговския регистър по партидата на търговеца.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____